2. VI 1917 ukj. Ebenhausenis Müncheni lähedal. — A-il 1859—62 ja 1870—77 oli ta ka Loodusuurijate Seltsi (Tartus) zooloogiliste kogude konservaatoriks. Kodumaa ainestikku käsitlevaist S-i teaduslikest töist nimetatagu „Verzeichniss der Säugethiere, Vögel, Reptilien und Amphibien der Ostseeprovinzen“ (Tartu, 1861) ja „Fauna Baltica. Die Käfer *(Coleoptera)* der Ostseeprovinzen Russlands“ (Tartu, 1875; 2. tr. Königsberg, 1891). Viimane on nüüdisajalgi kodumaa mardikaliste fauna uurijaile tähtsaimaks käsiraamatuks.

*Alb. acad.*; Левицкій I jm. saadud andmed. *H. R.*

**SEIMAN, Aleksander,** Vabadussõja tegelane, sünd. 11. I 1886 vkj. Pärnumaal Tõstamaa v. mõisatöölise pojana, lõpetas Pärnu linnakooli ja 1907 Vilno junkrukooli alamleitnandina, teenis Vene sõjaväes 1904—18, võttis osa Maailmasõjast, kus tõusis alampolkovnikuks ning pataljoniülemaks ja sai raskesti haavata. Siirdunud dets-s 1917 1. E. polku, teenis ta polguülema abina apr-ni 1918; ta ülendati koloneliks (polkovnikuks) märtsis 1918. E. Vabadussõjast võttis S. osa 4. jalaväepolgu ülemana nov-st 1918 dets-ni 1919 ja hiljemini sõjavägede ülemjuhataja käsundusohvitserina kuni sõja lõpuni 1920. S. formeeris äärmiselt raskeis tingimusis 4. jalaväepolgu, lüües kogu aeg taandumislahinguid Narva rindel pealetungiva punaväega, kuni suudeti asuda vastupealetungile. Ta on kolme Vabadusristi kavaler. A-il 1920—27 oli S. sõjaministeeriumis Korraldusvalitsuse ülem, I diviisi ülema abi, Ranna-, Õhuja Sisekaitse ülema abi ja E. V. Kaitseliidu ülem. Erustunud apr-s 1927, oli ta hiljemini juhtivaid tegelasi E. Vabadussõjalaste Liidus selle nõukogu ja keskjuhatuse liikmena, ühtlasi Tallinna osakonna abiesimehena. 12. märtsil 1934 teostatud pöördel vangistati ühes A. Sirk'i, A. Larka (vt. neid *Suppl.*) jt. ka S. ning teda karistati juunis 1935 1 a. vangistusega tingimisi. „Vapside“ 8. dets-i 1935. a. mässukavatsusest osavõtu pärast mõisteti ta ühe peategelasena mais 1936 sõjaringkonnakohtu poolt 20 a-ks sunnitööle. Amnestiaseaduse põhjal vabanes ta vanglast mais 1938 ja sai tagasi kaotatud õigused.

Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935); Eesti Vabadussõda 1918—1920 I, II (1937, 1939); sõjaministeeriumi arhiivist jm. saadud andmed. *O. K.; T.*

**SEISLER, Oskar,** kaupmees ja tööstur, sünd. 8. IV 1872 vkj. Viljandimaal Vastemõisa v. kõrtsmiku pojana, õppis Suure-Jaani khk-koolis ja Viljandi kreiskoolis, oli õpipoisiks rauа- ja linakaupmehe Hans Sass'i juures Viljandis; ta asutas seal rauakaupluse, hakkas äritsema ka hobustega ja eriti ulatuslikult maadega, linadega ja metsaga. 1920. a. laiendas ta oma peategevusalaks kujunenud lina- ja metsaäri, asutades kaubamaja Tallinnas lina ja metsa eksportimiseks, ning arendas hoogsat tegevust. Maailmasõja alguses kuulus S-le mitu mõisa Eesti, Läti ja Vene alal. Hiljemini omas ta kudumisvabrikut Riias, puutööstustehast Tallinnas, mitmeid saeveskeid Viljandi-, Valga- ja Petserimaal. S. oli paljudes majanduslikes ettevõtteis aktsionäriks. Annetuste hulgas väärib mainimist ka S-i asutatud Oskar Seisler'i nimeline stipendium Tartu ülikooli juures. S. suri 2. IX 1923 ukj. Viljandis. Seejärel teostati ta ettevõtete kokkutõmbamine.

„Sakala“ 1923, nr. 103; Post. 1923, nr. 236; Viljandi koguduse õpetajalt A. Westrén-Doll'ilt saadud andmed. *T.*

**SELHORST, Johann,** Tallinna kaupmees ja raehärra, pärineb Vestfaalist Hamm'ist, sünniaeg teadmata, teotses mõni a. äri alal Lüübekis ja siirdus 1507 Tallinna. Ta oli osanikuks mitmesuguseis kaubandusettevõtteis Lüübekis, Danzigis, Hamburgis ja Tartus, kauples komisjonääride vahendusel Brugges, Londonis ja Amsterdamis. A-st 1519 oli S. Oleviste kiriku eestseisja, a-st 1523 Püha Jaani hospidali eestkostja ja a-st 1525 raehärra. A-il 1526—32 juhtis peamiselt S. uue haigla (praegune Rootsi Mihkli kirik Rüütli tän.) ehitamist Tallinnas; 1530 käis ta linna saadikuna Stokholmis; surn. jõulu ajal 1535 Tall-s. — Nagu selgub S-i kirjavahetusest, näib tal olevat olnud ebatavaliselt kõrgel määral vaimseid huve. Ta oli veendunud reformatsioonipooldaja ning võttis suure rahasummaga osa eesti vanima raamatu, S. Wanradt'i ja J. Koell'i (vt. neid *Suppl.*) katekismuse trükkimise finantseerimisest. S. pärandas peamise osa oma kogukast varandusest heategevuse otstarbeks: uuele haiglale annetas ta 6500 Riia marka, neljale jutlustajale

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 299